

Rada Pardubického kraje
Komenského náměstí 125
532 11 Pardubice

V Chotěnově 13. 5. 2026

OTEVŘENÝ DOPIS

na téma

vystupování paní ředitelky Gymnázia Aloise Jiráska v Litomyšli,
úroveň její reprezentace této instituce, navázané dopady na kvalitu vzdělávání v této škole a
vliv těchto jevů na prestiž gymnázia

Vážený pane hejtmane, vážené radní, vážení radní,
vážení gymnazisté, rodiče žáků gymnázia, pedagogové, občané Litomyšle, spoluobčané,

v návaznosti na nedávnou nepříjemnou zkušenost z osobního jednání s paní ředitelkou litomyšlského gymnázia a získané povědomí o podobné zkušenosti mnohých ostatních se na vás obracím s námětem k zamyšlení.

Z pozice rodiče a dospělého jedince považuji kvalitu vzdělávání za základní kámen budování slušné, bezpečné a svobodné společnosti. Do takové společnosti jsem se nenarodila (jsem ročník 1980), ale vím jistě, že v takové společnosti bych ráda žila a chci se snažit pomáhat k tomu, aby v ní mohly žít i další generace. Profesně působím jako učitelka druhého stupně základní školy. Dovolím si proto o sobě tvrdit, že mám s pedagogickou prací dlouholetou zkušenost, která mě obohatila i o řadu znalostí v oblasti norem a pravidel v systému vzdělávání a práce s dětmi. V jednání s litomyšlským gymnáziem jsem vstoupila v souvislosti s problémy mého syna, které pro zpráhlednění dopisu v tomto okamžiku přeskočím. Nerada bych však vyvolala dojem, že za napsáním tohoto dopisu je snaha zakrýt či umenšit závažnost našeho problému. Proto popis problému mého syna a podrobnější informace o jeho projednávání, včetně popisů konkrétních situací, které mě přiměly k této reakci, zasílám Radě Pardubického kraje (zřizovateli) v příloze *Glit6-5-26*, čímž je seznamuji s doslovnou kopií dopisu mnou oficiálně adresovaného vedení litomyšlského gymnázia, taktéž s tímto dokumentem seznámím Radu města Litomyšl. Pokud by kdokoli další stál o seznámení se s naším problémem, jsem ochotna tento dokument sdílet i s ním. Prosím o vznesení takového požadavku na email Pro pochopení podstaty tohoto otevřeného dopisu však jeho znalost není nezbytná.

Mým cílem je vyvolat otevřenou diskuzi. Nerada přihlížím páchaným nespravedlnostem, ještě více nerada přihlížím povýšenému jednání a nevhodnému chování kohokoli. Ne vždy se mám možnost či sílu ozvat. V porovnání s jinými mám však v tomto okamžiku velkou výhodu, kterou mi skýtá mé zaměstnání. Mé zaměstnání učitelky je mým povoláním v pravém slova smyslu, které vykonávám s velkým pocitem zodpovědnosti. Jsem si vědoma

toho, že svým působením mohu formovat mladé lidi. Vedle předávání znalostí je pro mě tedy zásadní předávat dětem smysl pro spravedlnost, férovost a vzájemný respekt. V dnešní hektické, interaktivní a rychle se měnící době jim neustále zdůrazňuji, že škola je pro ně prostorem bezpečí a jistoty. Přesně tak to cítím a přesně takové prostředí se naše škola snaží pro děti vytvářet. V mém případě to není jen o mém přesvědčení, že tak je to správně. Je to hlavně o mé potřebě pečovat o mladé lidi, kteří jednou budou směřovat naši zemi, a já se na ně a svět, který budou tvořit, budu potřebovat ve stáří spolehnout. Stejný závazek teď cítím vůči nim. Jsem proto zklamaná, že tato potřeba není přirozenou potřebou všech jedinců působících ve školském systému. Uvědomuji si, že lidé jsou různí a různost přístupů žáky bezesporu také obohacuje. Jsem však přesvědčena, že od osoby zaštiťující tak významnou instituci, jakou by Gymnázium Aloise Jiráska v Litomyšli mělo být, mají všichni právo vyžadovat hodnoty, které by nejen pro studenty měly být vzorem a inspirací. Na základě zkušeností s paní ředitelkou mám v této věci potřebu vyjádřit silné pochybnosti. Místo inspirace a vzoru jsem u paní ředitelky pozorovala nevhodné chování při komunikaci s žáky (prokazatelně s mým synem) i mnou osobně, nerespektování norem a pravidel a povýšené jednání.

Cítím potřebu a povinnost upozornit na zjištěné situace, které považuji za překážky ve vytváření bezpečného prostoru pro vzdělávání a zdravý vývoj dětí. Osobně jsem se setkala s těmito skutečnostmi:

- absence dokumentů popisujících důležitá jednání – řešení citlivých situací s dětmi (11 – 19 let) bez zápisu a řádného informování rodičů,
- manipulativní chování – vytváření a šíření zraňujících faktů na základě neověřených a nepravdivých informací,
- absence sebereflexe a respektu – popírání názoru druhé strany, nepřiznání žádného pochybení,
- relativizace závažných zjištění a neochota přijmout odpovědnost – příklad: někdo mi ve škole rozbil mobil, který byl v souladu se školním řádem uložen v batohu, řešení – nikdo se nepřiznal, tím je to vyřešeno,
- nerespektování citlivosti a závažnosti témat probíraných při uzavřených jednáních s dětmi, nedodržování formálních náležitostí takovýchto jednání, neposkytnutí dostatečných informací o citlivosti zjištění plynoucí z těchto jednání a poučení či doporučení vzhledem k žákům ohledně jejich dalšího vystupování,
- vytváření a obhajování systému neumožňujícího plnit oprávněná očekávání rodičů v oblasti zajištění bezpečného prostředí pro vzdělávání a zdravý vývoj jejich dětí – absence třídnických hodin, rozvrhem nevytvořená příležitost pro třídní učitelku systematicky poznávat celý třídní kolektiv, nedostatečné informování rodičů (viz absence dokumentů), přehlížení či tolerování porušování školního řádu, nedostatečné vymáhání a prověřování porušování školního řádu,
- vznášení požadavků nad rámec svých pravomocí a jejich direktivní vyžadování – vyzývání k plnění údajné zákonné povinnosti rodiče k okamžité návštěvě školy (následující den – požadavek vznesen v neděli večer telefonicky) bez ochoty dohodnout se na termínu.

Výše uvedená zjištění jsou výtažkem z mého osobního jednání s paní ředitelkou. Stranou ponechávám osobní rovinu, do které se naše jednání přirozeně promítala a která byla velkou psychickou zkouškou pro naši celou rodinu.

Z jednání, nejen s paní ředitelkou, si vedle výše uvedených faktických bodů odnáším i osobní pocit, který mám také potřebu sdílet. Vnímám Gymnázium Aloise Jiráska v Litomyšli jako

školu, která se navenek tváří jako dokonalý systém tvořený odborníky (paní ředitelka mě upozorňovala na kvalifikovanost zaměstnanců školy), jenž však v každodenním fungování nevnímá, nerespektuje a nenaplnuje přirozená a oprávněná očekávání osob pohybujících se v tomto systému. Jsem přesvědčená, že neupřímnost pózy, kterou se litomyšlské gymnázium prezentuje, se šíří v povědomí místních občanů a je jednou z příčin výrazného nárustu zájmu o konkurenční poličské gymnázium (ne-li jedinou). Proto v jednání paní ředitelky spatřuji i ohrožení prestiže instituce, kterou paní ředitelka zaštiťuje.

Tento dopis je profesní kritikou paní ředitelky. Nechci zpochybňovat práci všech zaměstnanců této školy, ale upozornit na jevy, které považuji za nebezpečné. Naopak chci vyzvednout slušný, upřímný, věcný a otevřený přístup dalších osob přítomných některých z mnou absolvovaných jednání – konkrétně třídní učitelky tercie, výchovné poradkyně a metodika prevence. Práce těchto osob, tak jak jsem ji poznala při řešení problému mého syna, si velmi vážím. Jejich práce je pro mě nadějí, že i já jako rodič bych mohla nabýt dojmu, že své děti v okamžiku, kdy je odesílám do školy, svěřuji do bezpečného prostředí, ve kterém není jejich komplexní vývoj lhostejný. Jsem však přesvědčená, že pro naplnění těchto nadějí je nutné změnit systém, který paní ředitelka reprezentuje.

Vážená Rado Pardubického kraje, pro úplnější porozumění souvislostí popisovaných zjištění Vám v příloze s názvem *Glit6-5-26* zasílám souhrnný dopis, který jsem adresovala litomyšlskému gymnáziu v návaznosti na jednu z osobních schůzek. Dále nabízím, v případě Vašeho zájmu, k dispozici svoji oficiální komunikaci s gymnáziem, která probíhala prostřednictvím školního informačního systému Bakaláři.

Vzhledem k mému přesvědčení, že zjištěné skutečnosti mohou mít širokosáhlý dopad, cítím potřebu oslovit širokou veřejnost. Proto jsem se rozhodla o tomto dopisu informovat v první řadě při osobním jednání dne 13.5.2026 vedení Gymnázia Aloise Jiráska v Litomyšli, elektronicky pak zřizovatele litomyšlského gymnázia, tedy Pardubický kraj, prostřednictvím Rady Pardubického kraje, dále Město Litomyšl prostřednictvím Rady města Litomyšl. Znění tohoto dopisu také zveřejňuji na veřejně dostupných místech, čímž se snažím vytvořit prostor pro veřejnou diskuzi. Konkrétně se jedná o facebookovou skupinu Život v Litomyšli. Uveřejněním na serveru [E-petice.cz](https://www.e-petice.cz) nabízím možnost vyjádřit souhlasný názor s tímto dopisem.

Závěrem chci nabídnout prostor pro osobní kontakt. Nechci se schovávat za sociálními sítěmi. Jsem ochotná své pocity veřejně a otevřeně obhajovat a diskutovat o nich. V případě zájmu, nebo potřeby sdělit mi jakýkoli postřeh, pro který není prostor sociálních sítí vhodný, nabízím svoji mailovou adresu [redacted]. Vyhrazuji si však právo reagovat na zaslané e-maily dle vlastního uvážení.

S úctou

